

Cuib

Adina Speranta

în noaptea prelungită a unei evanescențe disperate
priveam cum aleargă primăvara prin gânduri
și nimeni nu înțelegea că explozia cuvintelor
nu era decât freamătul unui cuib de graur solitar
trist, furios, cu pene încercănate și zâmbetul șters
de cicatricea unui zbor imaginar

adina v.

2.04.2021